

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1188/2019

23 .01.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из с. ..., чији је пуномоћник Дејан Васић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ..., Општина ... и ВВ из с. ..., Општина ..., ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1403/16 од 10.11.2016. године, на седници одржаној 23.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1403/16 од 10.11.2016. године.

Образложење

Основни суд у Косовској Митровици, Судска јединица у Ранилугу, пресудом П 81/13 од 25.02.2016. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се поништи као незаконит уговор о купопродаји непокретности закључен 19.04.2013. године, у Врању, између тужених ББ и ВВ оверен код Основног суда у Косовској Митровици под Ов I бр 1131/2013 од 28.05.2013. године (став први изреке) и одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка (став други изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж 1403/16 од 10.11.2016. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Косовској Митровици, Судска јединица у Ранилугу П 81/13 од 25.02.2016. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права. У ревизији је указао на јавни поредак и добре обичаје.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 04.10.2013. године. У уводу првостепене и другостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 600.000 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијене правноснажне пресуде очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**